

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

16 tháng 08 năm 2009

Số 58

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoiv.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chuyện của Trời Phật là chuyện gì ?
- 2) Sự thanh nhẹ bất cứ từ đâu đưa đến cũng đều là tình Trời hay sao ?
- 3) Óc của con người sao lại được tinh vi và cảm thức được những chuyện đời và đạo ?
- 4) Ô trước là sao ?
- 5) Cõi Tiên Phật có gì mới lạ ?
- 6) Tại sao người tu ai ai cũng muốn lên cõi Tiên Phật ?
- 7) Còn cõi Niết Bàn thì sao ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 10 tháng 09 năm 1991</i> 1) Hỏi : <i>Chuyện của Trời Phật là chuyện gì ?</i> Đáp : Thưa, chuyện của Trời Phật là chuyện từ trong không mà có, cho nên người đời bất khả luận bàn, còn người đạo thì sống vui trong nguyên thức giải nghiệp và quý trọng Trời Phật.	2) Hỏi : <i>Sự thanh nhẹ bất cứ từ đâu đưa đến cũng đều là tình Trời hay sao ?</i> Đáp : Thưa đúng! Khả năng Từ Bi của Trời Phật ban cho chúng sanh bất cứ lúc nào, tùy theo tâm tưởng và sự nhận định của hành giả.
3) Hỏi : <i>Óc của con người sao lại được tinh vi và cảm thức được những chuyện đời và đạo ?</i> Đáp : Thưa, óc của con người là một cấu trúc siêu nhiên mà có, thanh lọc bởi từ quang của vũ trụ, tùy theo chấn động tiến hóa của hành giả, tự động phóng ra và thu vào trong mỗi nhịp độ cảm thức của hành giả, cho nên óc của con người ưa thích chuyện mới và thanh sạch hơn là chuyện cũ và ô trược.	<i>Ngày 11 tháng 09 năm 1991</i> 4) Hỏi : <i>Ô trược là sao ?</i> Đáp : Thưa, ô trược là dơ bẩn thói tha nói về mùi vị, nói về điện năng là nhưc đầu nặng ngực, mệt mỏi là trược, hậu quả của những món ăn thích khẩu tạo ra và suy tư bất chánh đối với người khác, chuyện mình mình không lo, lại lo cho người khác, hướng ngoại quá nhiều, trói buộc mình mà không hay, biến chứng của nó tạo thành tâm bệnh là vậy.
5) Hỏi : <i>Cõi Tiên Phật có gì lạ ?</i> Đáp : Thưa, cõi Tiên Phật chính yếu của nó là thức hòa đồng hỗ trợ cho nhau, phù hợp với nguyên lý thanh nhẹ, mỗi vị đều biết điều luyện hào quang cho chính mình, phong cảnh đều tốt tươi, hoa quả thơm ngọt, người tu đứng dẫn xuất hồn đến đó mãi mê không muốn về trần gian, cảnh đẹp nên thơ, mỗi mỗi đều có triết lý sống động. Cho nên người tu Vô Vi dốc lòng tu học, tham thiền, điện năng tiến hóa ổn định, thích viết ra những chơn lý bằng thi thơ gom gọn, người thế gian thích đọc mà khó hiểu gọi là cao là vậy.	6) Hỏi : <i>Tại sao người tu ai ai cũng muốn lên cõi Tiên Phật ?</i> Đáp : Thưa, mục đích cuối cùng của người tu, bằng lòng giải nghiệp về quê, tức là trở về với hương hồn thanh nhẹ, cõi đời đời bất diệt, sống trong cảnh tự nhiên và hồn nhiên, chung vui với Trời Phật. Nghe qua ước nguyện của người tu, ai ai cũng thích cả, nhưng trong lúc hành thì phải dứt khoát thất tình lục dục, nhơn duyên thì mới có cơ hội thưởng thức, tình Trời càng ngày càng rõ rệt hơn.
<i>Ngày 12 tháng 09 năm 1991</i> 7) Hỏi : <i>Còn cõi Niết Bàn thì sao ?</i> Đáp : Thưa, cõi Niết Bàn là nơi hoàn toàn không còn lệ thuộc, cảnh là hồn, hồn là cảnh, an nhiên tự tại, tham thiền nhập định triền miên, phóng thâu triền miên thanh nhẹ và tự động, không còn ảo tưởng trách móc mê lầm nữa, đại định trường sanh Bất Diệt, hạnh phúc đời đời. Tu đến đây mới thực sự đạt thức trong lành và thanh nhẹ.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Hào Quang Chuyển Hóa (tiếp theo)

...

Nói cho người ta nghe, người ta khỏe, mà nói hào quang không có hào quang, nó cũng đã đảo luôn (thầy cười). Cho nên không nói gì hơn là phải thực hành, rốt cuộc mọi người phải thực hành, một người của chúng ta sẽ làm việc rất nhiều, mặc dù cũng không thấy nhiều, họ dòm vô họ thấy nhiều chớ chúng ta không bao giờ thấy nhiều, làm mà không thấy nhiều, nhưng mà ở ngoài họ nói nhiều. Cho nên nói Ông trời làm việc nhiều, vũ trụ làm việc rất nhiều cho chúng ta hai mươi bốn trên hai mươi bốn nhưng mà chúng ta đâu thấy vũ trụ giúp đâu. Còn than trách trời đất xấu, để tôi khổ, để thằng kia sướng, thằng kia ác mà nó sướng, thằng hiền thì khổ, trách ông trời, mà không hiểu vũ trụ đã làm việc cho nó. Mà nó chịu hòa đồng với vũ trụ thì nó không thấy khổ nữa, rất rõ ràng, rõ như ban ngày, nhiều người không hiểu rồi làm than đau khổ. Gặp cơn thử thách chịu không nổi, cái thử thách đó là bài học quý giá, phải nhận lấy để trả bài, trả xong cái bài đó là chúng ta tiến hóa, không chịu trả bài, không bao giờ tiến bộ. Bất cứ ở hoàn cảnh nào, họ lóc thịt mình, mình cũng học thêm cái bài hay, cái bài rất hay, cái bài rất cao quý. Cái cao quý nó thế nào, hồi đó mình muốn trọng chữ hiếu lắm, tôi muốn lóc thịt để trả cho mẹ, tôi muốn lấy xương trả cho cha để đền cái hiếu thế gian, nhưng mà gặp cơ hội họ lóc thịt và chặt xương, mình la om xòm. Không được! Mình phải giữ, mà giờ chúng ta tu về thanh điển, chân lý, về cái điển là trường sanh bất tử. Chúng ta tu ở đó chúng ta phải tiến tới đại giác, chắc chắn là phải tiến tới đại giác thì không cần thiết những cái chuyện kia còn dễ hơn những người mà tu về hiếu nghĩa. Về hiếu nghĩa mà họ dám làm như vậy, huống hồ gì mình tu về thanh điển mình còn màng gì chuyện kia. Cho nên, phải tu để tiến tới đại giác, để chi? Tiến tới đại giác để giúp loài người tiến hóa chớ không phải giúp cứu huyền thất tổ ta thôi, nhưng mà giúp cả loài người. Sự mong muốn đưa loài người tới bến giác, chúng ta mới tu, làm đại sự mới làm. Mà muốn làm đại sự thì từ tiểu sự này phải làm, tiểu sự không làm, làm sao có đại sự, phải đi lần lần tới. Chớ nhiều người nói tôi tu, tại sao tôi tu, tôi vô chùa tôi tu, mà bây giờ tôi trở về con tôi nó chửi, nó mắng tôi, vậy chớ Đức Phật không có chứng minh cho tôi sao? À! Khi không nhảy vô chùa tu là mình đi học cái từ bi ngang xương thay vì học cái nhẫn trước, rồi mới tới từ bi sau. Cho nên vô cửa Phật, Phật mới gọi trở về để con chửi để học cái nhẫn, để thiên hạ cười chê mình, mình học cái nhẫn, coi thử cái nhẫn mình học được không? Học được cái nhẫn mình, rồi mới trở lại cái cửa từ bi. Khi không nhảy vô chùa tu đâu có được, kêu bằng tu ngang xương, tu từ bi mà không chịu học nhẫn. Cho nên, các bạn ở đây cũng vậy khi mà vô bắt đầu tu, nói tôi muốn soi hồn, pháp luân thiên định để tôi xuất hồn tôi đi như ông Tám, mà các bạn muốn đi từ bi liền, đâu có được. Các bạn phải trở về cái nhẫn mà cái nhẫn nó ở đâu tìm ra. Các bạn phải đụng chạm với gia đình, đụng chạm với bạn bè, đụng chạm với sự sinh hoạt hàng ngày của các bạn. Đó! Để các bạn học cái nhẫn, nhẫn trước rồi mới từ bi sau chớ, chớ nhẫn không có làm sao có từ bi. Cho nên, các bạn vô tu thì ai cũng dục tốc bất đạt muốn đi thẳng lên, nhưng mà người ta sẽ gọi bạn trở về để học cái nhẫn. Tôi tu rồi tôi không có lấy chồng đâu, nhưng mà bây giờ con trai nó theo hoài coi thử bạn có nhẫn không? Bạn tìm hiểu cái giá trị đó là cái gì, duyên tình là gì? Đó! Thế sự là gì, hóa sanh của định luật là gì, mà do hai người đó nó tìm ra, nó khám phá ra. Rồi nói tôi tu tôi cũng không chịu cái đó, nhưng mà rồi cũng phải đi tìm hiểu, phải học cái bài đó. Mình tu ngang xương không được, cho nên nhiều người bị những cái cú như vậy, rồi than trời trách đất, mà tôi đã giảng lâu rồi, không phải mới đây. Tôi giảng lần này nữa cũng như là bồi dưỡng thêm, nhắc nhở thêm để cho các bạn thấy, chớ đừng có tưởng rằng tôi muốn tu ngang là tu ngang. Tôi phải đi có thứ tự, cái gì nó cũng phải có thứ tự, cái gì nó cũng phải có trật tự, từ thấp đi lên cao. Rồi đạt tới tột đỉnh cao rồi nó mới xuống thấp, nó mới thấy yêu thương diu dặt, xây dựng để cởi mở và đem lại cái văn minh của thượng tầng cho mọi giới tiến hóa. Đó mới là đại từ bi, cho nên học phải có thứ tự, nhiều người ngang lắm, tôi thấy nhiều người ngang lắm. Nhiều người tu cho có chừng lắm, ông nói gì nói mình tu là ông không trách, bởi vì ông có quyền gì mà trách mình, ông là người truyền pháp là ông nói tui đã tu khổ cực ngày đêm, giờ phút nào tôi cũng niệm Phật, tôi lo tôi tu, tôi mới được một chút thông minh để nói với chuyện các bạn. Thì bây giờ, các bạn phải làm sao

giống hành động của ông đó để các bạn tới chỗ đó. Các bạn không chịu làm cái đó, rồi các bạn muốn tu cho ông Tám ông xuất hồn, ông coi tôi có tu hay không. Cái đó là cái tự gạt và tự giết mình tự chôn sống mình, tự gây cái lỗi chậm tiến không mở nổi, không có lối thoát, còn mình anh hùng lên mình tu để mình tiến giải, mình tu để mình chịu trách nhiệm để sửa đổi tâm tánh của mình. Mình đem sự sáng suốt cao siêu ở bên trên để sửa đổi tâm tánh mọi rợ hiện tại của mình. Đó! Mình mới là người tu, mới thức giác được. Còn mình không chịu sửa tâm, sửa tánh mọi rợ của mình, đâu có thức giác được, rồi trách phiền đầu này, trách phiền đầu kia làm sao tiến! Cho nên nói tu là tu cho mình.

“*Tôi Tâm Đạo*”, ông Hồ Văn Em, ông viết “*Tôi Tâm Đạo*” ông đi tới chỗ này ông nghe vụ đó, ông đi tới chỗ kia ông nghe vụ đó, ông đi tới chỗ nọ ông nghe vụ đó. Rồi rốt cuộc ông thấy, ông làm cái vụ này, ông khỏe hơn, chỉ bao nhiêu đó thôi, ông “*Tôi Tâm Đạo*”. Bạn nắm cuốn “*Tôi Tâm Đạo*”, bạn là ông Hồ Văn Em chứ gì nữa, thì bạn cũng đi tầm đạo, mà thay vì ông Hồ văn Em, ông tốn tiền xe nhiều, mà bạn có cuốn sách ở trong đó rồi bạn thấy hết tất cả những tài liệu. Tài liệu đó là ảnh hưởng nghiên cứu mà thôi, đâu có kêu các bạn theo, nhưng mà các bạn thấy cái phương pháp nó hay làm cho các bạn được sức khỏe, làm cho tâm hồn bạn ổn định thì bạn nắm đó bạn tu, sửa nay chút, mai chút, từ từ mà đi lên, mà do sự dầy công của mình. Đừng có ý lại nơi cái pháp, nói tôi làm cái pháp này là ma quỷ nó không tới. Không phải! Do tôi cương quyết hay không, tôi chịu sửa tâm tánh tôi không! Tôi ngồi đó, tôi nói chu cha nhà tôi ông Tám nói có ma, chắc con ma vô là tôi mở cửa tôi rước ma. Đó, chứ nó hỏi tại sao người ta đem bùa phép tới ông Tám giải hết, bởi gì ông Tám không cho người ta mê tín, không cho người ta nghĩ tới con ma, không cho người ta nghĩ đến con quỷ, nhưng mà cho người ta nghĩ đến đáng cao cả, sáng suốt thanh cao ở bên trên.

Phật là thanh tịnh, khi mà các bạn thanh tịnh thì không có tà ma gì xâm nhập được, các bạn động loạn mới có tà ma xâm nhập, các bạn thanh tịnh làm gì có tà ma xâm nhập được. Thanh tịnh ở chỗ nào? Ở chỗ ma quỷ các bạn cũng không thấy ma quỷ, mà chưa tới chỗ ma quỷ, bạn tưởng tượng đó là ma quỷ thì tự nhiên các bạn có ma quỷ, chính bạn là ma quỷ. Thấy chưa! Cho nên, cái tu ở đây này nó cũng vẫn minh khoa học, mà khoa học huyền bí, khoa học siêu đẳng chứ không phải khoa học vật chất, nó khác ở chỗ đó. Hồi trước các bạn tu, chưa đặng phải, các bạn không có biến chế để tiến hóa. Rồi các bạn tu đây, các bạn đặng, gặp đặng nghịch cảnh rồi tự nhiên nó tiến hóa. Nó đặng phải nó biến chế, nó tiến hóa, té ra nó có giải pháp, không phải không có giải pháp, bất cứ cái gì cũng có cái giải pháp để cho các bạn tiến hóa nếu các bạn nhẹ. Còn các bạn nặng là các bạn ôm khóc hu hu, đó là người nặng, không có cách nào giải quyết là chỉ có cái khóc thôi, đó là nặng, là các bạn không có thanh điển rõ ràng. Cái đường lối đó các bạn tự xét, tự mình, thấy mình còn chậm tiến, lo tu nữa, chứ đừng bỏ cái tu, bỏ cái tu là mình không chịu học, không chịu học làm sao mình tiến bộ được.

Cộng đồng vũ trụ giáo dục cho chúng ta bất cứ giờ phút khắc nào, tại sao chúng ta không học, không học làm sao tiến bộ, phải học. À! Chúng ta tìm tới thanh tịnh, tìm tới sáng suốt. Minh lý rồi thì không động, không động có gì đâu mà khóc. Còn khi bạn hoàn toàn không động, đại giác rồi, các bạn muốn khóc để cứu người đó. Muốn khóc chứ không phải bị động mà khóc thì cái đó có phép có quyền làm, mà muốn học cái phép đó, có thể mình dìu dắt người ta ra khỏi cái cảnh khổ. Được! Chớ không phải là tôi bị khóc, tôi muốn khóc để tôi giúp người đó, thoát khỏi tai nạn. Được! Đó, nhưng mà lý luận, tôi nói về ở bậc siêu cấp là các bạn chưa tới mà các bạn bắt chước như vậy là các bạn bị khóc thấy chưa, không có bắt chước, tự động sáng suốt rồi, mình mới thấy, mình làm được. Cho nên, cái gì nó đều có cái bằng chứng rõ rệt, sáng suốt từ li, từ tí, chớ không có làm ầu ầu, không có mượn cái lý thuyết, mà đem trông vô trong mình mà nói tầm bậy, rồi làm không được. Cái đó là cái nguy hại ở tương lai. Bởi vì con đường các bạn đi đây về trên nhiều chông gai lắm, nhiều mũi nhọn nó dùi trong đầu óc các bạn, đó là chông gai đó, mà các bạn làm sao phải mở, khi gỡ ra được, các bạn phải tiếp tục đi, đừng nghĩ tới cái gai đó mà các bạn khổ, bạn gỡ được cái gai tiếp tục đi thì không bao giờ còn gai nữa.

Cho nên, chúng ta mới nhắc kỹ về thanh điển mới giải thoát được. Còn về trần tâm là vĩnh viễn tu hình thức bên ngoài không bao giờ tiến bộ, dám bảo đảm cho những người đó không tiến được, dùng trần tâm không

tiền được, dùng thanh điền tâm mới tiến được.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ) ... Trước tiên trong gia đình bà con, tôi thấy nó cũng rất là ảnh hưởng đến công phu. Thừa ông Tám như vậy với cái sức tôi hay thật là với cái sức của điền mình nó cao hơn, như vậy có thể rằng nếu mình tiếp tục có hại con đường công phu không ông Tám?

Thầy: Thì nghĩa là mình cứ việc so sánh khi mà mình châm cứu đó, về nó uể oải, công phu không được ... Bởi mình lập cái hạnh từ bi, mình giúp người, mình cứ hướng về chuyện từ bi mà mình thiền thôi, không sao, rồi nó sẽ khôi phục cái điền trở lại, nhưng mà hết sức cố gắng. Còn người không thiền mà đi lạch xạch, lạch xạch, châm cho cái đám này thét rồi bịnh hết.

Thầy và bạn đạo đối thoại ... (nghe không rõ).

Thầy: Tại sao tôi trị cái đó nó không hết, trị cái kia nó không hết, tôi phải tìm. Nhưng mà tôi nói chung quy, bệnh do tánh sanh, tướng do tâm phát. Cho nên, một mặt mình trị bệnh, mình có hành động vui tươi khác để ảnh hưởng người bệnh, mình đừng lo trước người bệnh, nhưng mà mình vui về thì nhân diện của mình chuyển hóa do nội tâm. Sao! Lúc này khỏe chưa, giống với họ, tôi giống với họ suốt ngày. Cái người mà nó sợ xấu, nói chu cha lúc này trẻ đẹp thì họ khoái lắm, thì cái điền bốc lên mình rút cho nó. Còn người mà giận, mình chơi thắng nó đi. Cái tánh hờn mát! Xấu quá! Tức, tức thì đi xuống, mình có phần thanh điền mình rút, tánh hờn mát, tánh đó mà làm sao hết bệnh được! Ông Trời trị được. Tức, tôi rút cho nó. Nhiều khi, tôi nói chơi với bệnh hoài là người bệnh nó bị kẹt, nó ở trong đó, tôi rút cho nó ra, châm về thì nó khỏe. Cũng có mấy bà ở Kim Hải tới, con đau hết cả mình tay chân, nhà ở đâu, bà đau là bà đau, ở nhà bà làm bậy, làm bạ, bà đau, bây giờ bà tới bà nằm vạ, bây giờ bà đổ lỗi cho tôi phải không? Bà nói không, bây giờ con nghe thầy hay, thầy chữa cho con hết bệnh đi, đau quá... đau... đau... la om xòm, tôi châm cho hết đau rồi, hết đau chưa, ngồi dậy. Tôi nói bà đeo cái tượng Chúa, bà hiểu ý nghĩa của Chúa chưa? Con cầu xin Chúa hoài đó chứ! Tôi nói cầu xin Chúa hoài mà bà không chịu sửa tánh theo Chúa. Chúa kêu thực thi tình thương của mọi người, mà tại sao bà còn cái tâm nhỏ mọn đối với mọi người chung quanh, bà dòm (thầy cười....), có không? Dạ có, con chừa, con xin chừa, xin chừa. Con muốn chừa, thì phải chừa với Chúa chứ không phải chừa với tôi, trong tâm về nói từ rày con xin chừa, con không dám ăn ở bòn xén với mọi người, con phải tốt, con phải thực thi tình thương và sự sáng suốt của Chúa. Vậy đó, bà nói, đó thầy nói một câu, con cũng nhẹ rồi, cái ngực cũng nhẹ rồi, tôi tức cái thằng đó hôm rày. Bà tức cái thằng đó làm chi, tức chỗ này là tại cái bệnh đó, ờ rồi đưa tôi châm cho hết.

Bạn đạo: Vậy bệnh về tâm lý à ... (nghe không rõ).

Thầy: Đó không phải tâm lý mà cái điền, phá nó, cái bí yếu của nó đang bị nghẹt, mình phá nó, mình rút, nó mở.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 10/07/1977)

Sinh Hoạt Ban Đạo Thể Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Khoá Sống Chung “Thương Yêu và Xây Dựng”

Kính gửi: Quý Ban Đạo Vô Vi.

Ban tổ chức xin chân trọng kính mời Quý Ban Đạo khắp nơi về tham dự Khoá Sống Chung đã được Đức Thầy Lương Vĩ Kiên đặt tên là Thương Yêu và Xây dựng và 1 buổi Văn Nghệ Thiền Ca.

Thời gian tổ chức từ ngày 23 tháng 11 đến ngày 27 tháng 11 năm 2009 (Dương lịch)

Địa điểm: [Khu du lịch Bình Châu](#), tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu.

(Khu du lịch Bình Châu nằm trong thung lũng rừng Chàm gồm 5 Hotel nhỏ loại 4 sao, nằm cách nhau 50 - 70 m. Tổng số Hotel chứa được 310 người, phòng ăn 310 người, hội trường chứa được 350 người. Ban đạo tham dự KSC sẽ có cơ hội tắm nước suối khoáng nóng và bùn khoáng tự nhiên rất tốt cho sức khỏe)

Cách thức ghi danh: Ban Đạo xem kỹ và điền vào Phiếu Ghi Danh gửi kèm theo thư thông báo này.

Phiếu ghi danh và lệ phí xin gửi về đại diện của ban ghi danh dưới đây:

Ban ghi danh

Họ tên	Địa danh	Điện thoại
Vũ Hùng	Hà Nội	0973 979 059
Hoàng Thuý Lam	TP HCM	0932 700 500
Đào Ngọc Phú	Bình Dương	0919 109 887
Huỳnh Xương Trung	Bến Tre	0985 003 732
Lê Tấn Hiệp (Anh Cho)	Sóc Trăng	0918 218 571
Nguyễn Thành Diệu	Cà Mau	0125 458 3829

Danh sách ban tổ chức

Họ và tên	Địa danh	Công việc	Điện thoại
Nguyễn Giang Thanh	Hà Nội	Trưởng Ban tổ chức (tổng quát). Kiêm trưởng ban MC	0988552008
Vũ Hùng	Hà Nội	Phó trưởng Ban tổ chức. (Phụ trách chung)	0973979059
Nguyễn Thị Dung	Hà Nội	Tài chính	0976572559
Phan Văn Sinh (anh Tám)	Bình Dương	Trưởng ban trật tự	01699073436
Nguyễn Thành Diệu	Cà Mau	Trưởng ban hướng dẫn và vận chuyển	01254583829

Nguyễn Thị Trọn	Vũng Tàu	Trưởng ban lễ tân	0643540405
Thạch Nari (Chị Chín)	Bình Dương	Ẩm thực	01684726659
Hà Thị Viễn Tiến (Vân Anh)	Hà Nội	Văn nghệ	0422088008
Hoàng Ngọc Tùng	Hà Nội	Thành viên BTC	0983971119
Lê Đình Duy	Hà Nội	Thành viên BTC	0912463379
Nguyễn Ngọc Hà	Hà Nội	Thành viên BTC	01998792263

Ban MC (dẫn chương trình)

Họ tên	Địa danh	Điện thoại
Nguyễn Giang Thanh	Hà Nội	0988 552 008
Hoàng Thuỳ Lam	TP HCM	0932 700 500
Nguyễn Thị Trọn	Vũng Tàu	0643 540 405
Hà Thị Viễn Tiến (Vân Anh)	Hà Nội	0422 088 008
Nguyễn Ngọc Hà	Hà Nội	0199 879 2263

Mọi chi tiết xin liên hệ:

- + Trụ sở Giác Thức : 04. 2240 8802
- + Nguyễn Giang Thanh : 0988 552 008
- + Vũ Hùng: 0973 979 059
- + Thư điện tử: khoasongchung@gmail.com

nguyengiangthanhster@gmail.com

Nội dung chương trình Khoá Sống Chung bao gồm:

- Sinh hoạt tham gia phát triển trí tâm
- Trao đổi về kỹ thuật thực hành
- Trao đổi về dưỡng sinh và thanh lọc
- Thảo luận các đề tài (sẽ do bạn đạo đề xuất và ban tổ chức sẽ lựa chọn đề tài phù hợp)
- Một buổi văn nghệ Thiên ca
- Bàn bạc về Khoá Sống Chung tiếp theo.

Để Khóa sống chung thành công tốt đẹp, chúng tôi rất mong nhận được sự tham gia của quý Bạn Đạo.

Nam Mô A Di Đà phật, Vạn Vật Thái Bình

Hà Nội, ngày 01 tháng 08 năm 2009

Kính thư

Đại diện ban tổ chức

Nguyễn Giang Thanh

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Khoá Sống Chung “Thương Yêu và Xây Dựng”

Phiếu ghi danh

(xin điền mỗi người một phiếu)

Bạn đạo điền đầy đủ thông tin vào các mục dưới đây và gửi đến đại diện ban ghi danh

Họ và tên :..... (giống trong giấy chứng minh nhân dân)
Tên thường gọi:
Ngày sinh:Nam ☐ Nữ ☐
Địa chỉ: Điện thoại: Số máy nhà: Số di động: Tên người nhà: (Liên lạc trường hợp khẩn cấp): Điện thoại:

Xin được xếp chung phòng với:

1. Họ và tên:Nam ☐ Nữ ☐
2. Họ và tên:Nam ☐ Nữ ☐
3. Họ và tên:Nam ☐ Nữ ☐
4. Họ và tên:Nam ☐ Nữ ☐
5. Họ và tên:Nam ☐ Nữ ☐

Chi phí cho khoá sống chung từ 23/11/2009 đến 27/11/2009 bao gồm tiền ăn (sáng, trưa, tối, phòng ở Hotel 4 sao, hội trường, chi phí sinh hoạt, tắm nước suối khoáng nóng (hàng ngày). Tắm bùn bạn đạo được giảm 50% (Tắm bùn không tính trong chi phí của KSC)

Thông tin giá phòng

Giá tiền cho 1 người	Phòng 2 người	Phòng 3 người	Phòng 4 người	Phòng 6 người
- Người lớn - Thiếu niên từ 13-18 tuổi	1.700.000 VNĐ	1.550.000 VNĐ	1.450.000 VNĐ	1.350.000 VNĐ
Trẻ em từ 7/12 tuổi	1.000.000 VNĐ	1.000.000 VNĐ	1.000.000 VNĐ	1.000.000 VNĐ
Trẻ em dưới 6 tuổi (ở cùng cha mẹ)	Miễn phí	Miễn phí	Miễn phí	Miễn phí

Số tiền phải đóng

Danh mục	Giá tiền (VNĐ)
Loại phòngngười	
Xe buýt đi và về (TP HCM - Bình Châu) (Bạn đạo tự túc đi xe đến Bình Châu không cần ghi mục này)	
- Xe 16 chỗ: 140.000 VNĐ/ 1 chiều	
- Xe 30 chỗ: 100.000 VNĐ/ 1 chiều	
- Xe 45 chỗ: 80.000 VNĐ/ 1 chiều	
Tắm bùn 100.000 đ	
Tổng cộng tiền phải đóng	

Thủ tục nộp lệ phí

Thời hạn nộp	Số tiền phải đóng	Cách hoàn trả
Đợt 1 từ ngày 10/08/2009 đến ngày 10/09/2009	700.000 VNĐ	50%
Đợt 2 từ ngày 10/09/2009 đến ngày 10/10/2009	Số tiền còn lại	Không hoàn trả hoặc thay thế người khác.

*** Ghi chú:**

- Hạn chót ghi danh là ngày 10/10/2009
- Chi phí được tính cho số lượng từ 250 - 300 bạn đạo tham dự. Nếu số lượng bạn đạo tham dự ít hơn, chi phí sẽ cao hơn. Cụ thể Ban ghi danh sẽ thông tin tới quý bạn đạo vào ngày 15/10/2009.

- Nếu bạn đạo đăng ký đi xe buýt, xin ghi rõ đi 1 chiều hoặc 2 chiều, loại xe bao nhiêu chỗ.

* Đăng ký tham gia trong các ban (tự nguyện):

- Tôi xin tham gia phục vụ trong ban:

☐ Lễ tân

☐ Trật tự

☐ Hướng dẫn - vận chuyển

- Đăng ký cho chương trình sinh hoạt:

+ Kỹ thuật thực hành (cụ thể).....

.....

+ Các đề tài trao đổi.....

.....

+ Dưỡng sinh và thanh lọc

Đại diện Ban tổ chức

Nguyễn Giang Thanh

TÂM THƯ QUY NGƯỠNG ĐẾN ĐỨC THẦY KÍNH YÊU

Nam Mô A Di Đà Phật,

Kính bạch Đức Thầy. Chúng con là những đệ tử của Đức Thầy đang sống ở Việt Nam. Nhận được tin Thầy bệnh đã lâu, và sức khoẻ Thầy ngày một yếu. Chúng con ở xa, không có điều kiện để qua thăm Thầy, trong lúc Đức Thầy trong tình huống bất ổn và mong manh này! Chúng con chỉ biết tụ họp nhau nơi Thiên Đường trong những ngày nghỉ, hoặc nơi tư gia, chỉ biết cầu Ôn Trên Phật, Trời và Điện Hồn của Thầy giúp cho xác Thầy được phục hồi sức khoẻ và lành mạnh.

Trong suốt cuộc đời này, chúng con được hưởng nhiều ơn phước, được hạnh ngộ mà tu theo PLVVKHHBPP, cũng nhờ ơn Thầy, Tổ dẫn dắt đi theo ánh sáng văn minh của Đạo Pháp Vô Vi. Hết sa ngã vào nơi dục lạc hưởng hạ, để từ nay khỏi phải lẩn quẩn vướng vào nẻo luân hồi nghiệp ngã. Rút ngắn đường tu bởi con đường tỏ ngộ, và lìa bỏ tham sân si, danh lợi tình trời cột. Ôn ấy cũng nhờ Đức Tổ Sư, Đức Thầy bỏ không biết bao nhiêu công khó, khổ nhọc, mồ hôi, nước mắt, lặn lội trong chốn hồng trần, để tìm cho được Pháp hay, con đường đồn ngộ.

Giờ đây chúng con ngậm ngùi thương tiếc, không biết làm sao để đền đáp công ơn trời biển đó! Chúng con xin viết tạm ít dòng tâm thư, vắt hết đức tin, gom gọn để kính dâng lên Thầy lòng sùng kính biết ơn giáo dưỡng của Thầy theo Đấng Chí Tôn mà hành hoá cho nhân sinh đang hụp lặn trong bể khổ trầm luân. Suốt cuộc đời Thầy luôn đối chọi bao nghịch cảnh cam go, thử thách, rày ở, mai đi... không ngừng nghỉ. Kể cả khi đang bệnh hoạn, mà cũng cố về thăm quê hương cho trọn lời ước nguyện. Thầy không bỏ đứa con nào cả, từ xa đến gần. Thanh điển Thầy bao trùm không gian “Chân Thiện Mỹ” khi chúng con quy ngưỡng về Thầy. Lân thừa nguyện của Thầy đã cho chúng con vô vàn cảm kích. Khi nghe băng giảng của Thầy: “Trưa nào Thầy cũng về Việt Nam (bằng thanh điển) và bạn đạo Việt Nam rất chịu khó, trong khổ

nghèo mà vẫn rán tu”. Thầy lại luôn nghĩ đến những người khốn khó, khi gặp hoạn nạn, thiên tai. Biết bao nơi đang ân hưởng được tình thương “Cứu Khổ Ban Vui” của Đức Thầy. Các Đoàn Từ Thiện còn đó, các Đoàn Y Bác Sĩ Mô Mất thiện nguyện tại nhiều tỉnh còn đây! Gương soi Vô Vi của Thầy đang đem lại nhiều niềm tin tươi sáng nơi các Viện Cô Nhi khuyết tật (*câm, điếc ...*), làm cho nhiều kẻ sáng tâm, tin yêu đang được đùm bọc, khiến họ gần lại với cánh cửa văn minh của trần đời, dù không lành lặn, họ cũng được học hỏi chữ nghĩa, nghề nghiệp hợp khả năng...để phục vụ bản thân và xã hội mai hậu. Vòng tay Đức Thầy đang dang ra, mở rộng và nối dài muôn thuở ...Con tim và dòng thanh điền Thầy đang luân lưu và tuôn chảy cuồn cuộn bởi cảm tính từ bi, đại lượng mà suốt quảng đời Thầy bằng nhiều ân độ ... Bằng giảng, đĩa, sách Thầy còn vang mãi trong cơn ba đào, sóng lửa chiến tranh cho thiên hạ tỉnh thức muôn nơi, mà tìm lại hoà bình cho xứ sở và nội tâm. Con đường “Đời Đạo Song Tu” mà Đức Thầy đang khai hoá cho nhân sanh, thật vượt trội với nhiều trình độ và nơi chốn ...

Chúng con chỉ còn nói đến hai chữ: “hoàn hảo” mà tri ân Đấng Đại Giác của đời nay !!!

THƠ RẰNG :

Thơ này con gởi đến Thầy
Mong sao Thầy khoẻ, đông đầy tình thương
Thầy thương trần hạ miên trường
Thầy dùng từ lượng, xiển dương cho đời
Nay đây mai đó đời đời
Dấu chân từ phụ, muôn nơi bước trần
Mong nghiệp sanh chúng mòn dần
Mong cho thế giới hướng tâm tu thiền
Mười Điều Tâm Đạo gieo duyên
Cho người bớt khổ, phước điền thăng hoa
Mong cho mọi giới nhu hoà
Mong cho bạn đạo thứ tha nhau nhiều
Kết đoàn, giữ giới mến yêu
Vô Vi muôn thuở, vui điều cạnh tranh
Vị tha mới được điều lành
Thị phi, danh lợi, muôn năm chẳng về !
Quê cha diệu vợi sơn khê
Nhẫn hoà giữ mực, muôn bề kính tin
Thầy ban ra hết : Giữ mình
Đường tu rán giữ, quang vinh đón chờ

Tp. HCM, ngày 30-07-2009

TRẦN KIÊN HOA

Kính Bái

Hương Tâm

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Nguyễn Văn Chi, là bố của bạn đạo Nguyễn Hồng Thanh và ông ngoại của bạn đạo Trần Nhật Anh, Trần Thực Anh. Sinh ngày 14/12/1917 (*đương lịch*), mất lúc 4h sáng ngày 06/08/2009 (*đương lịch*) tại Hà Nội. Hương thọ 92 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Tang lễ sẽ cử hành ngày 08/08/2009 tại nhà tang lễ Bộ quốc phòng. Cảm ơn quý bạn đạo.

Trụ Sở Giác Thức HN kính báo.

Thân phụ của BD Nguyễn thị Gái ở Thủ Đức, là bác NGUYỄN VĂN ĐỨC, đã từ trần ngày 31-07-2009 (nhằm ngày 10 tháng 6 năm Kỷ Sửu) tại Bình Chiểu, xã Tân Bình, Thủ Đức, Tp. HCM. hưởng thọ 75 tuổi và được gia đình hỏa táng tại Bình Dương. Kính mong bạn đạo năm châu HUỐNG TÂM CẦU NGUYỆN cho linh hồn bác được về Cõi Thanh Nhẹ.

Bạn đạo Thủ Đức cần báo.

Vườn Thơ Bạn Đạo

KHÂM PHỤC

Khen người phục thiện biết mình sai
Can đảm thật tình quý hóa thay
Diễn biến thời gian trình đáp án
Ăn năn thiết thực mới anh tài.

Cà Mau, 04-08-2009
Út Hoa

CUÔNG PHONG

Bát phong suy bất động là tài
Bất chợt cuông phong thổi chuyển lay
Nhắc nhở đường tu nên tiến bước
Vô thường cõi tạm chớ mê hoài.

Cà Mau (TV), 04-08-2009
Mai Thanh Tùng

BÍ QUYẾT THÀNH CÔNG

Đức Thầy dạy :
Công phu luyện đạo khó gì đâu
Chỉ sợ lòng mình chẳng bền lâu
Nếu muốn tiến tu lên Phật quả
Kiên trì, nhẫn chịu lấy làm đầu.

Cà Mau, 04-08-2009
Út Hoa

BẤT HIỂU

Thầy dạy một đường làm một ngã
Chia rẽ thị phi chấp cái ta
Sao gọi thương Thầy thương Tổ được ?
Thiếu niệm hành nan kiến Phật Đà.

Cà mau (TV),04-08-2009
Mai Thanh Tùng

VUI HÒA

Khuyến khích lẫn nhau tạo mối giềng
Vui hòa thanh tịnh sống an yên
Công phu lập hạnh quy đường tiến
Dững bước đăng trình kiến Phật Tiên.

Cà Mau, 08-08-2009
Út Hoa

THỰC THÀ CHẤT PHÁC

Thấy tội của mình lỗi lầm sai
Không che chẳng đậy mới người ngay
Quy về một mối lo tu học
Đáp nghĩa đền ơn Đức Tổ Thầy.

Cà Mau, 04-07-2009
Út Hoa

DẪN THÂN ĐỘ ĐỜI

DẪN bước đi theo Phật, Tổ, Thầy
THÂN này tứ đại, tiếc chi thân
ĐỘ cho sinh chúng trong ngoài sáng
ĐỜI là trường học vượt trùng mây.

Tân Phú, 15-07-2009
Thanh Dũng

NÊN THỰC TÂM

Còn biện hộ là chưa thành tâm sám hối
Nhân vô thập toàn, ai cũng lỗi đó thôi
Lỗi lắm, cố ý, tội nhiều nên đáng kể
Vô tình tội nhẹ được châm chế thông qua
Gây khổ quá nhiều, nặng đọa sa mất điền
Vọng ngữ, tà dâm là quý phá đạo nhà
Thực hành tự cứu rắng lo tu giải nghiệp
Luyện đạo công phu giữ giới mới thăng hoa.

Cà Mau, 04-08-2009
Mai Thanh Tùng

MƯỜI ĐIỀU TÂM ĐẠO (Ôn lại 10 điều Tâm Đạo lần 3)

Mười điều Thầy đã ban ra
Cần mẫn nhịn nhục chan hòa tình thương
Thất tình lục dục dứt đường
Thương yêu tha thứ tìm phương giúp đời
Tinh thần phục vụ dưỡng bồi
Vị tha bố thí mở lời thiện ngôn
Thực tâm đối đãi ôn tồn
Không nên hưởng thụ tạm nương cứu đời
Giữ tâm thanh tịnh ai ơi
Quên mình Lục Tự trì thời thâm sâu
Thực hành tâm đạo giải sầu
Hòa tan trong khổ mưu cầu thức tâm.

Khổng Văn Cúc
(14/12/1996)

CẢM TẠ

Đệ huynh tử muội khắp năm châu
Phục vụ đưa tin nổi nhịp cầu
Lên mạng ảnh Thầy khắp thế giới
Phật Thầy khỏe lại sống càng lâu.

Tân Phú, 09-08-2009
Minh Vô Vi

CHƯA THÔNG

Đổ lỗi cho nhau hội khó thành
Ý này sai bét làm tài lạnh
Một đàng bắt lỗi, bên đồ lỗi
Cẩn hạnh cẩn ngôn đạo mới thành
Hướng ngoại thị phi cao ngạo quá
Bạn bè cô lập đã thành danh
Ăn năn sám hối nhiều lần quá
Thành thật sửa mình tiến hóa nhanh.

Cà Mau (TV), 28-07-2009
Mai Thanh Tùng

XẢ THIỀN

Khi xả thiền xong, miệng mãi cười
Chứng minh hội tụ, điển vui tươi
Triều dâng Minh Triết, quy tâm điển
Vô hạn Tình Thương, tỏa khắp nơi
Huệ trí thông khai, thần trí sáng
Linh tâm trực giác, giác tâm đời
Thiền công khởi động, minh linh khiêu
Ánh sáng Huyền Quang điển sáng ngời.

Thủ Đức, 11-08-2009
Huệ Tâm

MANG THEO

1. Mang theo một ít tình thương
Một chút đạo đức nhiều nhưong đời này
Dù gì chẳng dám buông thay
Dù sao có một không hai đời mà.
2. Biết tâm biết quý từ xa
Biết thương biết kính thiết tha muôn vàn
Vì tình Tận Độ mang mang
Trao duyên cho kẻ trần gian tu hành.
3. Đời tơ tâm lắm mong manh
Tu chon lập đức để dành mai sau
Vì đời đâu mãi buồn đau
Tháng ngày tại thế nhớ câu sửa mình.
4. Tu hành phải sáng, phải minh
Một lòng một dạ với tình Trời ban
Chỉ cần sống ở thế gian
Dấn thân tu học mọi đường Trời lo.
5. Dò sông dò biển người dò
Còn ta lấy đạo tự đo lòng mình
Nhờ tu mới biết vô minh
Vì tu mới thấu biển tình Trời Cha.
6. Thật là vô lý xót xa
Những câu oán trách Trời già bất công
Khi ta nhìn biển nhớ sông
Sông dài biển rộng trong vòng tình thương.
7. Lòng người sao khỏi vẩn vương
Cha Trời Mẹ Đất tạo đường con đi
Thì dù vấp ngã lâm ly
Cũng xin theo Đấng Từ Bi thương tình.
8. Chỉ cần có chút triết minh
Mà mang theo suốt hành trình thế gian
Chỉ cần có chút siêng năng
Ngày đêm hành niệm mở đường tương lai.
9. Chỉ cần chút ý sửa sai
Tuân hành Thiên Ý có ngày lên hương
Giờ thì đã có sẵn đường
Chỉ cần giữ luật ! Theo gương Tổ Thầy.
10. Dù cho chìm nổi đắng cay
Giữ đường tu học có ngày thăng hoa
Ngàn đời mong ước Long hoa
Ân tình Lục Tự Di Đà mang theo...

Tân Bình, 06-03-2009
Từ Hùng

Ý

Khởi đầu tác nghiệp, ý tạo nên
Thiện lành, gian dối, việc nào bền ?
Gieo gì gặt đó, lý bất dịch
Ý khởi, nghiệp thành, gẫm khó quên
Vạn sự do tâm, tạo mà có
Hướng ngoại tìm chân, khiến chênh vênh
Ý về chốn cũ, Cha sum họp
Thiền định Vô Vi, hướng vĩnh bền.

Cử Chi, 09-03-2009
Bá Tùng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 6 tháng 12 năm 1970

Điển hiền xuất phát đêm thanh vắng
Tiếp bạn thiện tâm tiến khỏi tầng
Quý đạo quây quần tâm trí giác
Minh tâm kiến tánh thuận nhơn quần

Tu sao thoát khỏi cõi trần
Lên cao mới thấy cơ tầng khổ đau
Bản thân rất đổi nhiệm màu
Luân xa khóa lại đuôi đầu bất minh
Rượt theo ngoại cảnh đẹp xinh
Nội tâm chẳng xét, xét tình ngoại bang
Cho mình là kẻ cơ hàn
Khả năng không có, duyên lành cũng không
Chẳng minh định luật hóa công
Muốn tâm Tiên Phật, mượn rông cười chơi
Chuyện cười xuất hiện ở đời
Không làm cũng muốn làm Trời thế gian
Bình phong che đậy chàng, nàng
Lập ra cảnh tạm cả làng say mê
Mê trần khó tiến chính tà
Quê hương không động chẳng về được đâu
Vạy mau sửa đổi kịp tàu
Tây phương trực chỉ sớm hầu Phật Tiên
Chung vui thắng cảnh diệu huyền
Văn minh cởi mở duyên lành sánh duyên
Thế gian sống tạm mặt tiền
Thiên đàng sống cảnh vạn niên vững bền.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kien